

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 43/2563

ศาลจังหวัดศรีสะเกษ ศาลผู้ส่งความเห็น ศาลปกครองอุบลราชธานี ศาลผู้รับความเห็น นางนิลทัย ธรรมวัตติ โจทก์
อธิบดีกรมที่ดิน ที่ 1 กับพวกรวม 2 คน จำเลย

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้โจทก์เป็นเอกชนยื่นฟ้องอธิบดีกรมที่ดิน ที่ ๑ เจ้าหน้าที่ของรัฐ และนาง ป. ที่ ๒ จำเลย ซึ่งเป็น
เอกชนด้วยกัน อ้างว่า โจทก์เป็นผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินไม่มีเอกสารสิทธิ เนื้อที่ ๑๑ ตารางวา
ต่อมาจำเลยที่ ๒ ได้นำหลักฐานหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก.) เลขที่ ๗๖๙ ไป
ยื่นคำขอออกโฉนดที่ดินทับที่ดินพิพาทที่โจทก์ครอบครองและกระทำการโดยไม่สุจริตนำชี้รังวัด
ที่ดินพิพาทของโจทก์รวมเข้าไปด้วย ต่อมาเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดศรีสะเกษได้ออกโฉนดเลขที่
๒๑๙๔๖ ให้แก่จำเลยที่ ๒ โดยรวมที่ดินแปลงพิพาทของโจทก์เนื้อที่ ๑๑ ตารางวาเข้าไปด้วย จึง
เป็นการออกโฉนดที่ดินโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งให้โจทก์เป็นผู้มี
สิทธิครอบครองที่ดินพิพาทเนื้อที่ ๑๑ ตารางวา โดยห้ามจำเลยที่ ๒ เข้าเกี่ยวข้อง และเพิกถอน
โฉนดที่ดินเลขที่ ๒๑๙๔๖ ในส่วนที่ออกทับที่ดินพิพาท จำเลยที่ ๑ ให้การว่า การออกโฉนดที่ดิน
เลขที่ ๒๑๙๔๖ ได้กระทำโดยชอบด้วยกฎหมายโดยอาศัยหลักฐาน น.ส. ๓ ก. เลขที่ ๗๖๙ และไม่
ปรากฏว่าโจทก์เป็นผู้ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินพิพาท จำเลยที่ ๒ ซึ่งมีชื่อเป็น
เจ้าของที่ดินตาม น.ส. ๓ ก. เลขที่ ๗๖๙ จึงเป็นผู้มีสิทธิครอบครองในที่ดินพิพาทดีกว่าโจทก์ ส่วน
จำเลยที่ ๒ ให้การว่า จำเลยที่ ๒ ได้ดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายในการนำ
หนังสือรับรองการทำประโยชน์เลขที่ ๗๖๙ เนื้อที่ ๙๑ ตารางวา ไปยื่นคำขอออกโฉนดที่ดินต่อ
เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดศรีสะเกษ ทั้งในการรังวัดสอบเขตที่ดินโจทก์ซึ่งมีที่ดินข้างเคียงติดกับที่ดิน
ของจำเลยที่ ๒ ก็ได้คัดค้าน ขอให้ยกฟ้อง เห็นว่า เมื่อพิจารณาลักษณะข้อพิพาทในคดีนี้ที่โจทก์มี
คำขอให้เพิกถอนการออกโฉนดที่ดินแล้ว จะเห็นได้ว่าเป็นการโต้แย้งเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินพิพาทว่า
สิทธิครอบครองในที่ดินพิพาทเป็นของโจทก์ตามที่กล่าวอ้างหรือเป็นกรรมสิทธิ์ของจำเลยที่ ๒ ตาม
โฉนดที่ดินเลขที่ ๒๑๙๔๖ ซึ่งไม่ว่าศาลจะวินิจฉัยว่าที่ดินพิพาทเป็นของโจทก์หรือของจำเลยที่ ๒
ย่อมกระทบต่อสิทธิในทางทรัพย์สินของเอกชนทั้งสองฝ่าย กรณีจึงเป็นข้อพิพาทระหว่างเอกชนกับ
เอกชนด้วยกัน โดยต่างฝ่ายต่างต้องพิสูจน์การได้มาซึ่งสิทธิในที่ดินเป็นสำคัญ เนื้อหาตามคำฟ้อง
ของโจทก์จึงมิใช่การขอให้ศาลตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของการกระทำของฝ่ายปกครอง
แต่เป็นการขอให้ศาลรับรองและคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินของตน กรณีจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับ
สิทธิในที่ดิน อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/43/2563>